

Onderdelen in de belevingstuin

Op eigen tijd kunt u de volgende onderdelen bezoeken en als u wilt een wandeling over het terrein naar de vijver maken.

Gedenkstenen

Net buiten bij de receptie liggen bij de vijver, aan de voet van een “waterval”, de gedenkstenen, met daarop de namen van de overledenen. Een verwijzing naar het lied van Bram Vermeulen: *“Ik heb een steen verlegd, in een rivier op aarde. Het water gaat er anders dan voorheen.”* Twee zitbankjes geven gelegenheid om bij de stenen en de namen stil te staan. De steen met de naam van uw naaste kunt u mee naar huis nemen. Daarnaast is er een mogelijkheid zelf naam op een blanco steen te zetten, die u kunt achterlaten of meenemen.

De steen (Bram Vermeulen)

*Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde
Het water gaat er anders dan voorheen*

*De stroom van een rivier hou je niet tegen
het water vindt er altijd een weg omheen
misschien eens gevuld door sneeuw en regen
neemt de rivier mijn kiezel met zich mee
om hem dan glad en rond gesleten te laten rusten
in de luwte van de zee.*

*Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde
nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten
Ik leverde bewijs van mijn bestaan
omdat door het verleggen van die ene steen
de stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan.*

*Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde
Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten
Ik leverde bewijs van mijn bestaan
omdat door het verleggen van die ene steen
de stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan.*

Liefde draagt ons

Bij de put liggen houten hartjes, gemaakt door cliënten van de dagbesteding de Homoet. U mag die meenemen. Voor u zelf of voor iemand die u dierbaar is. Liefde draagt ons door de moeilijke tijden.

is.

Dat ik je mis (Maaïke Ouboter)

Namen

(onder het afdak naast de chocolaterie)

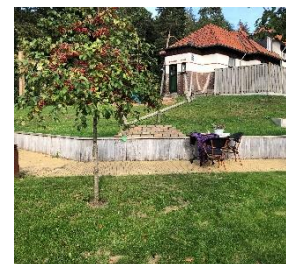
De namen van de overledenen zijn op de muur onder het afdak te zien via een PowerPoint. Achtenvijftig namen van bewoners en cliënten komen voorbij, afgewisseld met meditatieve beelden. Op de achtergrond klinkt de instrumentale muziek van Taizé.

Een klaagmuur

(achter in de tuin op een verhoging)

Bij een stenen klaagmuur is het mogelijk verdriet, pijn of moeite op te schrijven. Overlijden van een geliefde kan immers moeilijk te dragen zijn of misschien is er nog een vraag, iets wat blijft spelen en geen rust vindt. De briefjes kunt u tussen de stenen stoppen en worden na afloop ongelezen verwijderd. Het is immers iets tussen jou en de ander of de Ander.

Mag ik dan bij jou (Claudia de Breij)

Muur van hoop

(langs het wandelpad)

Bij de muur van hoop liggen op een plank gedichten. Een aantal teksten/kaarten hangen ter inspiratie op de muur van hoop. Op deze muur kunt u teksten en afbeeldingen toevoegen, die u troosten of raken. Kaartjes met een gedicht die u aanspreken kunt u meenemen.

Stiltewandeling

U kunt een wandeling over het terrein maken en naar de grote vijver heen en terug: bezinning, rust en stilte.